

ماچکردنی مندالان ودهرپرینی رحم و بهزهیی بهرامبهریان

له عائشهوه -پرهزای خوی لیبیت- دهلیت: کهسانیک له ئه عرابیه کان هاتن بۆ لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- ووتیان: ئایا ماچی مندالہ کانتان ده کهن؟ فرمووی: «به لئ»، (ئه عرابیه کان) ووتیان: والله ئیمه ماچیان ناکهین! پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: «ئایا ده توانم چی بکه م ئه گهر خوی گه وره په رحم». «! و بهزهیی له دلی ئیوه ده رهیتنا بیت

[صه حیه] [بوخاری و موسلیم هاوران له سهری]

کهسانیک له ئه عرابیه کان هاتن بۆ لای پیغمبهری خودا -صلی الله علیه وسلم- وپرسیاریان کرد ووتیان: ئایا ماچی مندالہ کانتان ده کهن؟ فرمووی: (به لئ)، چونکه ئه عرابیه کان هه ندیک توند وره قترن له خه لکی نیشته جیی گوند وشاره کان؛ ووتیان: والله ئیمه ماچی مندالہ کانمان ناکهین! پیغمبهر -صلی الله علیه وسلم- فرمووی: ئه گهر خوی گه وره په رحم و بهزهیی له دلی ئیوه ده رهیتنا بیت؛ ئه و من ناتوانم بیگه پریمه وه بۆ نیو دلتنان

<https://sunnah.global/hadeeth/ku/show/4251>

